Maandag 6 December 1943 DAGBLAD 60ste Jaargang, No. 4073

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve s Zon. ags)
Abonnementsprijs voor het Staatsdeel
ƒ 1.50 per maand [Aruba ƒ 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers ƒ 0.10

Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur
Redactie Tel. 1858.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij, tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.

Kantoor voor Redactie en Administratie Gebiedsdeel Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38
Kantoor voor Administratie Gebiedsdeel Bonaire:
M. L. BOOI. Bredestraat, Kralendijk.

Hevige bombardementen op Marshall eilanden.

Nog 6 Duitse duikboten in Atlantische Oceaan vernietigd.

Geallieerde vordering tegen krachtig verzet in Italië.

Russen bezetten Timburg-schiereiland nabij de Dnjepr-monding:

Split aan Joegoslavische kust gebombardeerd.

OVERZICHT VAN HET WEEKEINDE.

Het weekeinde is verlopen zonder dat enige schokkende gebeurtenis werd bekend gemaakt. De strijd aan de oorlogsfronten verliep verder gunstig voor de Geallieerden, zonder dat evenwel opzienbarende successen geboekt werden.

De Geallieerde legers in Italië bleven vorderen. Het 8e leger bezette San Vito Chietino aan de Adriatische kust op 25 kilometer ten Zuiden van Pescara. Men moest evenwel Orsogna opgeven toen de Duitsers een krachtige tegenaanval deden.

Thans wordt heftig om deze stad gevochten. Ook het 5e leger kwam vooruit en veroverde nog enkele hoogten in de richting van Mignano. De geweldige beschieting op de Duitse linies nam enigszins af en de luchtactiviteit was zeer beperkt door het slechte weer.

De Russen drongen verder door in Wit-Rusland en kwamen reeds binnen 15 kilometer afstand van Zjlobin, waar de Leningrad-Odessa en Gomel-Minsk spoorlijnen elkaar kruisen. Er woeden hevige sneeuwstormen, die de opmars erg bemoeilijken. Een andere strijdmacht, welke vanuit Propoisk oprukt, bereikte een punt op ongeveer 30 kilometer ten Zuid-Oosten van Mogilev.

Ismet Inonu, de Turkse President.

In de Dnjepr-bocht veranderde de toestand weinig. Bij Tsjerkasy werden nog enkele vijandelijke sterktepunten genomen. Een Duitse poging om de benedenloop van de Dnjepr over te steken in de omgeving van Kherson liep op een fiasco uit. Vele Duitsers lieten het leven en de overigen werden teruggeworpen over de rivier. Op de Krim deden de Sovjets een nieuwe aanval aan weerszijden van Kertsj. De Duitsers beweerden dat de aanval werd afgeslagen en het communiqué uit het Duitse hoofdkwartier zeide, dat de Roemenen ergens naar de kust doordrongen.

Het lucht-offensief op West-Europa nam enigszins af tijdens het weekeinde. Mosquito's vielen in de nacht van Zaterdag op Zondag doelen in het Westen van Duitsland aan. Ook werden er mijnen gelegd in de vijandelijke wateren en van deze verrichtingen wordt één vliegtuig vermist. Zondag werden vijandelijke doelen in Frankrijk en ook in het Noord-Westen van Duitsland aangevallen door Britse en Noordamerikaanse vliegtuigen.

Van de conferentie tussen de Geallieerde leiders te Teheran is nog geen officiële verklaring gekomen, niettegenstaande al de Duitse voorspellingen dienaangaande.

Berlijn meldde, dat de Turkse President, Ismet Inonu, Zaterdagmiddag conefereerde met Roosevelt en Churchill. Inonu zou zijn Minister van Buitenlandse Zaken, Numan Menemencioglu, en den Opperbevelhebber van het Turkse leger, Generaal Fevzi Cakmak, meegenomen hebben naar de conferentie. Uit Ankara zelf is geen bevestiging gekomen van dit bericht.

Ook is er geen bevestiging van het bericht, dat Maarschalk Joseph Stalin in Moskou zou zijn teruggekeerd.

De Geallieerde luchtmacht in het Midden-Oosten voerde vluchten uit boven de Aegeïsche Zee. Boven het eiland Cos werden 2 Arao 196's van den vijand neergeschoten. In de nacht van Zaterdag op Zondag werd de haven van Rodos gebombardeerd. Geslaagde aanvallen werden gedaan op vijandelijke kustvaartuigen in de omgeving der eilanden die door den vijand bezet zijn.

Van het gebied van de Stille Oceaan worden voortgezette aanvallen gemeld op de Marshall-eilanden. De Japanners antwoordden met lichte luchtaanvallen op Tarawa en Makin. Hierdoor werd echter niet veel schade aangericht.

Het Japanse communiqué zegt, dat honderd Geallieerde marine-vliegtuigen, die van vliegdekschepen opstegen, Zondagmorgen de Marshall-eilanden aanvielen. 20 Der aanvallende vliegtuigen zouden zijn neergeschoten, zo zeiden de Japs.

Verder werd gezegd, dat Japanse vliegtuigen de Geallieerde vlootmacht ten Noord-Oosten van de Marshallgroep aanvielen. Een middelgrot vliegdekschip en een grote kruiser zouden nog ogenblikkelijk in de grond zijn geboord. Een groot vliegdekschip en een kruiser zouden nog ernstig zijn beschadigd. De Japanners geven het verlies van slechts 6 vliegtuigen toe. Van Geallieerde zijde is hiervan in het geheel geen bevestiging en deze beweringen kunnen gerust tot het rijk van de Japanse fantasie worden gerekend.

Van Geallieerde zijde wordt nog medegedeeld, dat het eiland Kapingamarangi tussen de Salomons Archipel en de Japanse vlootbasis Truk, enkele dagen geleden werd gebombardeerd.

Op het eiland Bougainville werden ten Zuiden van de Keizerin Augustabaai nog ongeveer 200 Japanners gedood.

Om de stad Tsjangteh in China wordt nog verwoed gevochten. De Japanners zetten hun pogingen voort om de stad in te palmen. Van verschillende kanten naderen Chinese versterkingen om den vijand in te sluiten. Tot deze versterkingen behoort ook de beroemde 57e divisie van het Chinese leger.

Vliegtuigen van de 14e luchtmacht in China boden krachtige steun aan de Chinese grondtroepen in het gevechtsgebied maar ook vielen zij de scheepvaart te Kowloon en Hongkong aan. Voorts werden het vliegveld en de spoorweginstallaites te Dong Tsjuong in Frans Indo China aangevallen. In het gebied van het Tungtingmeer werden vijandelijke bevoorradingsboten aangevallen. Nabij Ansiang werden ook 200 kleine boten, elk met 2 tot 5 Japanse soldaten, met mitrailleurvuur stukgeschoten.

De Japanners deden Zondag een luchtaanval op Calcutta in Brits Indië. Enkele bommen werden geworpen. Maar deze veroorzaakten slechts lichte schade en een gering aantal slachtoffers.

DE CONFERENTIE TE CAIRO.

Officieel werd bekend gemaakt, dat de conferentie, welke onlangs plaats vond tussen Roosevelt, Churchill en Tsjang Kai Sjek, in het Mena House hotel in Caïro werd gehouden. De deelnemers hielden verblijf in de villa's in de omgeving. Tevoren was slechts gemeld, dat de vijfdaagse conferentie plaats vond in Noord-Afrika (Caïro, (AP) 5.12).

DUITSE DUIKBOTEN TOT ZINKEN GEBRACHT.

Een Brits communiqué maakt bekend, dat onlangs in operaties boven de Atlantische Oceaan door vliegtuigen van het Kustcommando alsook Britse en Noordamerikaanse vliegtuigen, die van vliegdekschepen opstegen, aanvallen werden gedaan op een vijftiental Duitse duikboten die tussen Engeland en IJsland werden waargenomen.

6 Vijandelijke duikboten werden bij deze aanvallen tot zinken gebracht. De pogingen van de Duitsers om drie Geallieerde convooien aan te vallen, mislukten volkomen. Uit dit bericht blijkt evenwel, dat de Duitsers weer een duikbotencampagne zijn begonnen. (Londen, (AP) 5.12).

SUCCESSEN VAN BRITSE DUIKBOTEN.

De Britse Admiraliteit gaf het volgende communiqué uit:

„Zijner Majesteits duikboten zetten het offensief voort tegen de Duitse scheepvaart op de Middellandse Zee. Een geëscorteerd middelgroot bevoorradingsschip werd getorpedeerd en in de grond geboord nabij het eiland Samos en een ander bevoorradingsschip van gemiddelde grootte werd tot zinken gebracht door een torpedo, terwijl het voor anker lag in de Monenyasiabaai in Zuid-Hellas. 14 Kleine bevoorradingsschepen, waarvan vele met ammunitie geladen waren, werden in de Aegeïsche Zee tot zinken gebracht. Een duikboot beschoot op succesrijke wijze opslagplaatsen op de kusten van het eiland Naxos. Een watervliegtuig, dat in de baai gemeerd lag, werd tot zinken gebracht. Een drijfdok van 90 meter lengte, dat op sleeptouw was, werd in hetzelfde gebied vernield. Behalve deze succesrijke acties in de Aegeïsche Zee torpedeerde een duikboot een groot landingsvaartuig in de Golf van Genua en een landingsvaartuig beladen met motorvoertuigen, dat op sleeptouw was.

Voor Toulon werd een tanker van gemiddelde grootte getroffen door een torpedo. Het was niet mogelijk de volledige resultaten van deze aanval te zien". (Londen, (AP) 6.12).

DE STRIJD IN JOEGOSLAVIË.

Het communiqué der Joegoslavische Partijgenoten deelt mede, dat de Partijgenoten stand houden hoewel Rommel nieuwe strijdkrachten van Duitsers, Bulgaren en Quislings in de strijd werpt aan de ongeregelde fronten, welke bijna over de gehele lengte van Joegoslavië lopen. Biezonder bittere gevechten vonden plaats in Slavonië waar de Duitse pogingen om in het bevrijde gebied door te dringen, mislukten na een plaatselijk succes met de verovering van Cacini aan de Zagreb-Osyek spoorlijn.

Men zeide, dat de Duitsers 2 divisies uit Oostenrijk aanvoerden. Ook maken zij gebruik van Poolse, Russische en Franse krijgsgevangenen in de strijd tegen de Partijgenoten. 270 Soldaten van het 1e Duitse Alpinisten regiment werden gevangen genomen. Ook werd een hoeveelheid wapenen en ammunitie buit gemaakt. (Londen, (AP) 6.12).

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ VAN NOORD AFRIKA.

„Te land: Beide flanken van onze troepen vervolgden de opmars tegen een hardnekkige vijandelijke weerstand. Aan het front van het 8e leger kreeg de vijand versterkingen en hevige gevechten vinden er plaats. Niettegenstaande de slechte weerstoestanden werd verder voortgang gemaakt in de kustsector en thans zijn wij aan de linie van de rivier de Moro. Aan het front van het 5e leger veroverden wij nieuwe hoogten; de stellingen op de tevoren genomen hoogten werden geconsolideerd. Een vijandelijke tegenaanval werd afgeslagen met hevige verliezen voor den vijand.

Te water: De vlootactiviteit duurt voort op de Adriatische Zee. Twee Britse torpedojagers bombardeerden de kustweg tussen Pescara en Giulianova. Bruggen en andere vaststaande doelen werden bestookt en op zijn minst een voltreffer werd geplaatst op een brug. In de nacht van 2 op 3 December bombardeerden dezelfde twee torpedojagers Ancona en San Benedetto. Drie kustvaartuigen werden onder de kust in hetzelfde gebied in de grond geboord en twee andere werden beschadigd en moesten verlaten worden door de bemanning; een ervan werd in zinkende toestand achtergelaten. De kustbatterijen openden het vuur tijdens beide bombardementen, doch veroorzaakten geen ongevallen noch schade. In de vroege morgen van 3 December brachten andere torpedojagers, die opereren in het centrale deel van de Adriatische Zee ten Oosten van Pescara een klein vijandelijk koopvaardijschip tot zinken.

In de lucht: Alle verrichtingen van de Noordwestelijke Afrikaanse luchtmacht werden gisteren beperkt door het weer. De haven van Split werd aangevallen door middelzware bommenwerpers. Gevechtsbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen werkten nog steeds samen met de grondstrijdkrachten. Een drijfdok te Orbetello aan de Westkust van Italië werd getroffen en brandend achtergelaten; een schip werd getroffen in de haven van Palaudi nabij Split. Tijdens de nacht van 4 op 5 December waren lichte bommenwerpers actief boven de Oostkust van Italië. Motorvoertuigen werden vernield en de spoorbrug te Pedaso werd gebombardeerd. Een vijandelijk vliegtuig werd vernield en een onzer toestellen wordt vermist." (Geallieerd Hoofdkwartier in Algiers, (AP) 6.12).

Het nieuws van vandaag.

Generaal Clarks 5e leger in Italië heeft verschillende Duitse sterkten gepasseerd en enkele nieuwe hoogten veroverd, die de weg naar Rome ten Westen van Mignano beheersen. Aan de Adriatische kust is de rivier de Moro bereikt door Montgomery's 8e leger. De Moro ligt ongeveer 15 kilometer verder dan de Sangro. San Vito Chietino is thans in handen der Britse troepen, doch Orsogna, dat verloren ging bij Duitse tegenaanvallen schijnt nog steeds niet hernomen te zijn.

Volgens het communiqué van vandaag uit het Geallieerde Hoofdkwartier in Algiers, hebben de Duitsers versterkingen uit Noord-Italië aangevoerd en woedt er thans een hevige strijd. Een tank, welke ook gebruikt wordt om vlammen te werpen, werd door de Britten veroverd.

Aan het front van het 5e leger doen de Duitsers ook tegenaanvallen, die echter met grote verliezen worden afgeslagen. De nazies worden met de harde hand verdreven uit het gebied van de berg Camino en ook in de omgeving van de berg Maggiore moesten zij drie hoogten afstaan. De Geallieerden kunnen vanuit hun nieuwe stellingen over de vallei naar Cassino zien. Geallieerde torpedojagers steunen de operaties langs de kusten en bombardeerden o.a. bruggen tussen Pescara en Giulianova. Geallieerde vliegtuigen vielen de haven van Split in Joegoslavië aan. In de Middellandse Zee en vooral in de Aegeïsche Zee hebben Britse duikboten nieuwe successen geboekt tegen de Duitse scheepvaart. O.a. werd een drijvend droogdok in de grond geboord en pakhuizen op de kust van Naxos werden beschoten.

Het Russisch leger komt nog vooruit in Wit-Rusland maar het weer werkt niet mee zodat slechts in afzonderlijke sectoren de strijd met even grote felheid kan worden voortgezet. Aan de beneden-Dnjepr werd een Duitse poging om de rivier over te steken, verijdeld. Op de Krim vallen de Russen aan uit hun bruggehoofden nabij Kertsj. Of zij vordering maken valt niet op te maken.

Het schiereiland Timburg nabij de monding van de Dnjepr is thans geheel in Russische handen hetgeen de Duitse positie in Zuid-Rusland niet vergemakkelijkt.

Van de Conferentie te Teheran is nog niets officieels bekend. De Duitsers zeiden, dat de Turkse President een onderhoud heeft gehad met Roosevelt en Churchill maar dit kan nog niet bevestigd worden.

In de Stille Oceaan zijn het vooral de hevige luchtaanvallen op de Marshall-eilanden (door Japanners bezet) die de aandacht trekken. Men gelooft, dat deze luchtaanvallen het voorspel vormen voor nieuwe Noordamerikaanse landingen.

De afgelopen Week.

Twee weken zijn achter de rug, die geen enkele Duitser licht zal vergeten. Want in deze tijd werd Berlijn, de hoofdstad van het Duitse Rijk, grotendeels in puin gelegd als gevolg van het grootste en meest hardnekkige lucht-offensief, dat de wereld ooit gezien heeft.

Hoewel wij ons hier op ons eilandje, dat in zijn geheel nog niet zo groot is als de stad Berlijn, moeilijk kunnen voorstellen wat een dergelijke teistering betekent, kunnen wij ons toch afvragen, welke de invloed daarvan zal zijn.

Het bombardement komt op een tijd, dat elke Duitser diep in zijn hart wel moet voelen, dat de strijd voor hem verloren is; dat de rest van de oorlog niet zal zijn als het begin en slechts bitter lijden voor Duitsland en het Duitse volk zal medebrengen. Het komt op een tijd, dat de winter zijn intrede doet, dat de Russen de Poolse grens naderen en de Britse en Noordamerikaanse legers in Italië naar Rome trekken. En het komt tenslotte op een tijd, dat belangrijke besprekingen hebben plaats gevonden tussen de Grote Leiders der Verenigde Landen.

Deze factoren in aanmerking nemend, komen wij reeds tot de conclusie, dat moeilijk een tijd gekozen kon zijn, die — strategisch gesproken — geschikter ware voor het uitvoeren van deze luchtaanvallen op de Duitse hoofdstad.

Het feit, dat het de Duitse hoofdstad betreft, is bovendien van zulk belang, dat dit degelijk in aanmerking moet worden genomen.

Het is wel niet zo, dat Berlijn voor den Duitser is, wat Parijs voor elken Fransman en wat Londen voor den Engelsman is, omdat de niet-Pruisische Duitsers de koude, betrekkelijk lelijke hoofdstad van het Bismarckiaanse eenheidsrijk niet liefhebben kunnen, maar toch betekent de vernietiging van Berlijn zeker een gevoelige klap voor het moreel van den Duitser.

Dat deze hoofdstad weggevaagd wordt, dat moet een grote bitterheid in hem verwekken. En deze bitterheid zal niet in het minst zijn tegen diegenen, die dit doen.

Maar ongetwijfeld zal hij zich ook afvragen waaraan hij dit te danken heeft en hier is het, dat zijn gevoelen het meest geschokt zal worden. Als hij denkt aan de bombardementen, die de Luftwaffe op Londen en andere Engelse steden gedaan heeft en als hij denkt aan de grootspraak van Hermann Goering, dat de „vijand" met zijn vliegtuigen nooit boven Berlijn zou kunnen komen, dan zal zijn reeds onvast moreel nog erger lijden. En dan zal zijn bitterheid zich ook keren tegen de Duitse leiders.

Houdt hij echter stijfkoppig vast aan de mening, dat de Geallieerden met „terreuraanvallen" een goedkope overwinning pogen te behalen, dan zal zijn wil tot verzet versterkt worden.

Wij geloven daarom, dat het uiterst moeilijk is om te zeggen of de bombardementen op Berlijn, afgezien van de schade, welke erdoor veroorzaakt wordt aan de Duitse nijverheid en het Duitse transportsysteem, het Duitse volk eerder tot de onvoorwaardelijke overgave zullen brengen. Indien het grootste deel van de Duitsers nog gelooft, dat zij voor een goede zaak strijden, dan is het antwoord daarop negatief; gelooft men dit niet meer, dan is dat wel het geval.

De verwachte verklaring van Roosevelt, Churchill en Stalin zal zeker ook ten doel hebben een grotere klaarheid in deze onzekerheid te brengen. Want de vele bespiegelingen, die in de afgelopen week gehouden werden over de resultaten van de Conferentie tussen de Geallieerde Leiders, hadden toch wel dit gemeen, dat een ultimatum aan het Duitse volk voorspeld werd. Wat het effect ervan zal zijn, zullen wij over niet al te lange tijd zien.

Het is thans bekend, dat te Caïro de besprekingen plaats vonden tussen Roosevelt, Churchill en Tsjang Kai Sjek. Daarna ging Tsjang Kai Sjek naar Tsjungking terug; Roosevelt en Churchill reisden verder naar Teheran, de hoofdstad van het Geallieerde Iran. Hier voegde Stalin zich bij hen.

Het uitzonderlijke geval, dat een dictator zijn land verliet, deed zich voor. Wij menen, dat dit de eerste maal is, dat Stalin de grens van zijn rijk overschreden heeft, zij het ook voor een afstand van weinig kilometers.

Zoals inmiddels — echter nog niet officieel — Zaterdag (blz. 1, kolom 1), bekend geworden is hebben Roosevelt, Churchill en Stalin o.a. besloten de Duitse industrie te verdelen onder de zegevierende landen, een plan dat ons merkwaardig genoeg door een internationaal rechtsgeleerde, die op het ogenblik Curaçao bezoekt, enkele dagen tevoor was uitgestippeld. Een feit, dat grondstoffen uit Noorwegen bijvoorbeeld eerst naar Rotterdam gaan, daar moeten worden overgeladen en vervolgens naar Duitse nijverheidscentra worden getransporteerd om aldaar bewerkt te worden, is voor elken nuchteren waarnemer onpractisch. Waarom die zaken niet in Nederland zelf afgewerkt? Waarom de Duitse „kracht"-industrie helpen opbouwen? Waarom willens en wetens midden in Europa zulk een Kruitmagazijn aanleggen?

Een betere verdeling hiervan komt allen ten goede en ook ter veiligheid.

Volgens dezelfde berichten, zouden de Grote 3 besloten hebben 10 millioen Duitsers naar Rusland te deporteren, een plan dat bovenvermelde jurist ook reeds in zijn conceptie van een na-oorlogs opbouwproces had, nl. de Duitsers zelf de steden te laten opbouwen, die ze verwoest hebben. geheel onverwacht zijn deze uitnemende plannen uit de koker gekomen. Wij koesteren de allergrootste belangstelling voor hetgeen straks officieel bekend zal worden omtrent hetgeen de grote 3 beslist hebben.

De Kleine Naties hadden geen stem bij deze Conferentie, hetgeen te begrijpen is, daar het onmogelijk is een conferentie van alle Verenigde Volken saam te roepen in omstandigheden als te Caïro en Teheran. Maar toch heeft het in ons staatsdeel merkbaar goed gedaan, dat tegelijk met de berichten omtrent deze conferentie de stem weerklonk van den Dominicaansen aartsbisschop van Cincinnati, McNicholas O.P., die een rede hield, waarin Zijne Hoogwaardige Excellentie, zelf onderdaan van een Grote Natie, zeide, dat de Grote 4 allereerst rekening moeten houden met de Kleine Mogendheden, dan met de overwonnenen en eerst daarna met zichzelf.

Verleden Woensdag publiceerden wij het verslag van deze uiterst belangrijke redevoering, waarin temidden van veel na-oorlogs gepraat de kerkvoogd zeide, dat er slechts een norm was, die beslissend mocht zijn bij de na-oorlogse regelingen, nl. de zedenwet.

Een andere conferentie, die de aandacht van de gehele wereld gespannen hield, was die te Atlantic City aan de Oostkust van Noord-Amerika, waar de voedselverdeling in de eerste tijd na de oorlog werd besproken. De Nederlandse afvaardiging op deze conferentie, bestaande uit de heren Piet A. Kersters, Mr. Maximiliaan P. L. Steenberghe, Dr. D. Crena de Jongh en Ir. Leonard A. H. Peters, telt drie katholieken, een feit, dat wij niet willen voorbijgaan, omdat hieruit een veran-

derde gedragslijn te bespeuren valt, die na de oorlog slechts tot een goed doel kan leiden. Immers was de toestand vóór de oorlog veelal zo, dat de Protestanten op hun katholieke land- en volksgenoten neerzagen als halve vaderlanders, de Katholieken gingen evenmin vrijuit, omdat zij veelal te weinig begrip toonden van wat hun Protestantse landgenoten bezielde en niet wilden begrijpen dat de drijfveren voor de Protestanten hun natuurlijk even heilig, even principieel zijn als de motieven die de katholieken leiden. Neen, aan begrip voor andersdenkenden heeft het den katholieken evenzeer ontbroken als het den Protestanten ontbrak aan waardering voor de katholieken. Heeft dit in 1830 onder andere tot de zo betreurde afscheiding geleid, welker samensmeding in 1815 wij de afgelopen week herdachten bij gelegenheid van de 130e verjaardag van Willem I in 1813, het is te hopen, dat van beide zijden thans alles gedaan zal worden om deze beide grote bevolkingsgroepen, katholieken en protestanten, bijeen te brengen en te houden.

In benoemingen werden katholieken tot nu toe veelal gepasseerd; deze tijd dient voorbij te zijn. Niet dat wij willen zeggen, dat onbekwame katholieken de voorkeur boven bekwame protestanten genieten. Dit bonzensysteem, dat voor de oorlog in Nederland in bepaalde gevallen voorkwam — gelukkig lang niet immer —, is ons een gruwel. Benoemingen dienen naar bekwaamheid te geschieden en daar er onder katholieken natuurlijk evenveel bekwame lieden zijn als onder protestanten (in het algemeen genomen) is het niet meer dan billijk, dat een zekere proportie in acht worde genomen.

Om terug te keren tot ons onderwerp: op 8 November werd de Herstelconferentie op het Witte Huis ingeleid, waarbij Piet Kerstens, het hoofd van de Nederlandse afvaardiging aanwezig was. Op 10 November volgde de eigenlijke opening, op 11 November werd Herbert H. Lehman (oud-gouverneur van New York) tot directeur-generaal gekozen en Dean Acheson (assistent-secretaris van het State Department) tot voorzitter. Tot een van de drie ondervoorzitters werd Piet Kerstens gekozen, een grote eer, waaruit de hoogachting der deelnemende staten voor Nederland blijkt. Geregeld hebben wij artikelen en berichten over deze conferentie gepubliceerd, zodat wij voor heden met deze vermelding mogen volstaan.

Zij lieten het leven voor het Vaderland.

De Gouvernements persdienst meldt: Op verzoek van de Nederlandse Scheepvaart en Handelscommissie, geven wij hier wederom een lijst van namen van opvarenden van de Nederlandse Koopvaardij, die worden vermist of die tengevolge van oorlogsgeweld of andere oorzaken het leven verloren:

J.W. Kroese, gezagvoerder; J. M. Stamperius, gezagvoerder; J.H. Nadort, gezagvoerder; J.F. Wepster, gezagvoerder; C. Apon, purser; C. Bekker, hoofdmachinist; M. C. Beye, 4e machinist; C. Block, radiotelegrafist; G.W.G. de Boer, 4e stuurman; H.W. Bor, 2e stuurman; J.J. Bos, 4e machinist; H. Byl, 2e machinist; B. J. Ebbeler, hoofdmachinist; D. Th. van der Giessen, 4e Machinist A. J. Gravenmaker, radio-telegrafist; S. de Haan, hoofdmachinist; J. van 't Hof, 1e stuurman; D. Hopman, hoofdmachinist; D. Kroon, 3e stuurman; J. van der Lip, 1e stuurman; E.A. Plouvier, 3e machinist; R.J. Poelman, 4e machinist; J.L. van Rheenen, 2e stuurman; H.J. Sjakes, 2e machinist; J. Stael, 4e stuurman; J. Staleman, 1e stuurman; J. Steehouwer, 3e machinist; J.G.D. van 't Veer, 2e stuurman; J.F. Vuyk, radiotelegrafist; L.J. Willemse, 3e machinist; B. Zwiggelaar, 4e machinist; M.C. Bal, matroos; J. de Bock, olieman; J. de Boer, stoker; A. Borman, tremmer; K. Buuren, bootsman; J.G. Coomijs, matroos; F. Cornelisse, matroos; J. van den Daal, stoker; Th. Das, matroos; J. Dekker, chef hofmeester; M.G. van Dommelen, bakker; A. Droppert, bediende; T. van Duyn, matroos; G. Dijkhuizen, olieman; A. Enklaar; timmerman; K. van der Feltz, bediende; J.M. Florus, olieman; M.J. Geeratz; tremmer; W.A.M. Gestel, stoker; A. Gielbert, matroos; H.G. Giessen, matroos; G. Groeneweg, olieman; J.H. de Haan, matroos; H.G. Hali, bediende; A.G. Harlaar, barkeeper; G.J. Hennink, bediende; J. J. de Heus, proviandmeester; J. Heykoop, olieman; T. Heywegen, fitter; H. 't Hoen, chef hofmeester; B. A. van 't Hof, timmerman; H. Hoose, barbier; C. A. Klink, bakker. E. M. Klooster, olieman; D. Knoester, matroos; K. Kohaut, stoker; I. Kooiman, lampenist; S. Koop, bediende; C. Lagendijk, olieman; K. Langendoen, bootsman; A. Lataster, bediende; J. van der Linden, kwartiermeester; N. G. A. van der Linden, keteljongen; H. van Minnen, matroos; Th. Neeskens, tremmer; G. A. Numan, bediende; J. van den Oever, kok; N. Oosthoek, matroos; G. Pet, lichmatroos; B. Peters, matroos; J.J. Piscaer, kok; J. van Praag, chef hofmeester; N. B. Pronk, matroos; A. Roodsant, stoker; W. de Ruyter, olieman; J. J. Sardyn, kok; J. D. Schakel, tremmer; C. J. Schmitz, 2e kok; A. H. Scholten, kanonnier; L. Spaans, matroos; J. van der Spek, olieman; S. Stenekus, matroos; J. D. Stoppelenburg, tremmer; K. Tuinenburg, olieman; H. Veninga, olieman; Th. W. Vos, matroos; M. J. van der Want, chef kok; A. J. Warnas, matroos; P. J. Wiering, stoker; J. L. D. Wikkeling, stoker; M. Willeboordse, matroos.

De Nederlandse Scheepvaart en Handelscommissie tekent hierbij aan:

Publicatie van namen van opvarenden, die worden vermist of die tengevolge van oorlogsgeweld of andere oorzaken het leven verloren, vindt plaats nadat bevestiging is ontvangen, dat de nabestaanden in het bezette gebied door bemiddeling van het Nederlandse Rode Kruis hiervan zijn verwittigd.

Waar deze bevestigingen ons niet regelmatig bereiken, kunnen de namen ook niet met regelmatige tussenpozen worden bekend gemaakt. Het kan hierdoor voorkomen, dat namen van zeelieden vermist, overleden of omgekomen gedurende een geruime spanne tijds in één en dezelfde lijst worden gepubliceerd.

Curaçao.

PROF. FAGGINGER AUER IS WEER THUIS.

Ambassadeur Loudon is zeer geïnteresseerd in de Universiteitsstichting.

Terstond na zijn terugkeer in Boston heeft Professor Fagginger Auer een onderhoud gehad met Mr. Boon van de Nederlandse ambassade omtrent de Internationale Universiteitsstichting. De Ambassadeur, Dr. A. Loudon, was ziek, maar bleek zeer geïnteresseerd in het wedervaren van Professor Auer. De hoogleraar zette alles uiteen en de ambassade heeft dit relaas terstond telegraphisch naar Londen doen seinen. Vanmorgen, 3 December, is Professor Auer zelf naar Washington gereisd, waar hij met Professor De Haas de zaken zal bespreken. Hierna zullen de beide professoren op het Noordamerikaanse Departement van Buitenlandse Zaken de zaken gaan bespreken met den Heer Turner, die zoals Professor Auer hier reeds gezegd heeft, hiervoor aangewezen is.

Professor Fagginger Auer heeft een vrij goede terugreis gehad, alleen kon het vliegtuig op Cuba niet landen vanwege de mist, zodat men moest terugkeren naar Jamaica. Na een dag vloog men toen naar Miami, waar het ontzettend koud was, hetgeen nog erger was omdat de Heer en Mevrouw Fagginger Auer geen jassen en mantels bij zich hadden. Na enkele dagen oponthoud in Miami (in verband met te volle treinen) zijn de Heer en Mevrouw Fagginger Auer naar Boston doorgereisd, waar vooruitziende dochters met warme jassen en mantels op het station wachtten.

Professor Fagginger Auer is inmiddels zijn colleges weer begonnen. De hoogleraar schrijft ons zo spoedig mogelijk het Comité officieel van het verloop van zaken op de hoogte te zullen brengen en vraagt ons allen vrienden te zeggen „dat er in den huize Fagginger Auer nog druk over Curaçao en over de gezellige, nuttige maanden, die wij daar hebben doorgebracht, gepraat wordt. Het viel ons eigenlijk moeilijk weg te gaan en zo mogelijk komen wij zeker nog eens terug."

VAN EEN CONVOOI UIT DE OUDE TIJD.

Denkt toch niet, dat er iets nieuws is onder de zon. Ook in de oude tijd verlieten convooien de haven van Curaçao en trok men de wereldzeeën over.

Zo b.v. gedurende de vierde Engelse oorlog (1780 — 1784). Men was toen heus niet bang om door te zetten en de gevaren te trotseren.

Zo vertrok er uit de haven van Curaçao op 6 April 1783 een groot convooi, bestaande uit: es linieschepen en fregatten, een kotter, tien gewapende en ongewapende koopvaarders.

Wij weten niet welke koers men nam, doch bekend is, dat men soms om Engeland te ontwijken bovenlangs voer en een Noorse haven binnenliep.

Nauwelijks was men een korte tijd op zee of men ontdekte, dat de „Nassau Weilburg" twee lekken had. Het was een schip met 52 stukken; kapitein was Gijsbert Smissaert. Het was wel enigszins begrijpelijk, want de Nassau was een oud beestje, dat al 20 jaar diende en dat lang in de West geweest was. Wat moest men beginnen?

Acht weken zwierf Smissaert er mede rond, doch toen hij op 37½ graad Noorderbreedte was, gaf hij de 326 man, die hij aan boord had, temeer daar er steeds meer lekken bijkwamen, daar was geen pompen tegen bestand. Men kon gelukkig nog overgaan op 3 van de andere schepen van het convooi en kwam behouden in het Moederland aan.

De Schout-bij-Nacht Rietvelt, en de Kapiteins Justus Boot en Smissaert zelf zetten in brieven voor den Prins van Oranje uiteen wat er was voorgevallen, doch niettegenstaande die uiteenzetting kwam Smissaert voor een hoge zeekrijgsraad. Gelukkig voor hem kwam er geen vonnis, doch men verklaarde integendeel, „dat alles wat men van een kundig, oplettend en bedaard officier kon verwachten" bij hem was gevonden in die omstandigheden.

Er waren trouwens andere quaesties voor de krijgsraad te behandelen, dunkt ons, nl. hoe of het mogelijk was geweest, dat daar in het Schottegat op Curaao een 5 jaar terug de „van Alphen" in de lucht vloog en hoe of het mogelijk was, dat 2 jaar terug „Rodney" bij de verovering van St. Eustatius maar 1 Nederlands schip tegenover zich vond......

Wie schrijft er een militaire geschiedenis van het Staatsdeel Curaçao?

TEN VOORBEELD.

Leven van een kind gered.

Van bevoegde zijde meldt men ons dat Mandag jl. een bloedtransfusie voor een kind moest plaats vinden waarvan te voren niet met zekerheid was te bepalen welke Donor (gever of geefster) het voor dit kind juiste bloed bezit. Op aanvrage van den behandelenden arts aan de Bloedtransfusiedienst van het Rode-Kruis Afdeling Curaçao, meldden zich de twintig aangezochte bloedgevers en geefsters spontaan aan waaruit na een klein onderzoek het juiste bloed door een dezer als de benodigde levensvloeistof voor het kind kon worden afgestaan.

Voorwaar een prachtig voorbeeld van velen, welke zich nog niet beschikbaar stelden hun medewerking te willen verlenen op een voor henzelf ongevaarlijke wijze het leven van hun medemensen te helpen redden.

In dit bijna afgelopen jaar is hier op Curaçao tientallen malen door bloedafgifte het leven gered van hen welke deze vloeistof nodig hadden.

Aan de Gevers hierboven bedoeld een woord van hulde voor hun hulpvaardigheid en menslievendheid, waardoor het leven van een medemens kon worden gered.

Men kan zich aanmelden bij het Hoofdkwartier van het Rode-Kruis Pietermaai 22 tegenover Roxy, telefoon no. 2010 of bij den Administrateur van de Bloedtransfusie Dienst, tel. 2492-1318.

BRAND IN EEN PAKKIST.

Het Wilhelminaplein stond Zaterdagavond even na elven in gloed als gevolg van een brand, welke ontstaan was in een grote pakkist naast het Chungking Restaurant. Onze politie was er tijdig bij en sleepte de grote kist het pleintje voor de schuilkelder op. De politie rekende een Noordamerikaans soldaat in, die ervan verdacht werd uit baldadigheid de kist in lichterlaaie te hebben gezet.

FRANS-NATIONALE SOLIDARITEITS-CAMPAGNE.

Het Comité pro Strijdend Frankrijk te Willemstad heeft bericht gekregen dat het Franse Comité voor Nationale Bevrijding besloten heeft een officieel karakter te geven aan de bijdragen voor de Franse weerstand in het bezet gebied. Door een decreet bekendgemaakt in het „Journal Officiel" in Algiers, kondigde men verschillende besluiten af verbandhoudend met deze grote solidariteitscampagne; een erecomité gevormd voorgezeten door Generaal Catroux en bestaande uit hoge functionarissen; aan Professor Capitant kwam het voorzitterschap van het Uitvoerend Comité toe; de Commissaris van Financiën van het Franse Comité voor Nationale Bevrijding kreeg het financieel beheer over de bijdragen en men bestemde het gebruik uitsluitend ten voordele van ondersteuningsfondsen van allerlei aard; men besloot zowel de Fransen in het buitenland woonachtig in te sluiten in de nationale inschrijving, als alle vrienden van Frankrijk.

Deze solidariteits-campagne is dus gegoten in een strict Franse vorm, politiek en ideologie buiten beschouwing latend. De patriotten die dagelijks strijden en sterven op Franse grond, door treinen te doen derailleren, door branden te stichten, door guerrillakrijg te voeren in de bossen van Savoye, door Nazi-beulen en verraders te doden, zijn geen socialisten, geen royalisten, geen communisten, ze zijn niet eens republikeinen. Het zijn eenvoudigweg Fransen die lijden en hun bloed geven teneinde het terrein voor te bereiden voor de bevrijdende invasie om den gehaten vijand van de heilige vaderlandse grond te verdrijven. Deze Fransen steunen is de Geallieerden steunen en betekent tegelijkertijd moed geven aan een dapper volk dat redenen heeft gehad om te wanhopen. Gevolg geven aan deze oproep is deelnemen aan de kruistocht tegen de vijand en zich verenigen met deze helden, wier offers heden het Frankrijk van morgen voorbereiden.

CURAÇAOSE EN SURINAAMSE VOLKSLIEDEREN.

De Redactie zoekt de text van het Curaçaose en Surinaamse volkslied. Kan iemand haar hieraan helpen? Bedoeld zijn de woorden van alle coupletten (in Papiament en vertaling), zo mogelijk de naam van den dichter, jaar van samenstelling, en ter gelegenheid van wat het werd gedicht, muziek e.d

Inzenden svp aan de Redactie, Postbus 80, Conscientiesteeg 27.

K.J.M.'ERS VIEREN SINTERKLAASFEEST.

Sinterklaas, die zijn kinderen nooit vergeet en hen jaarlijks moet komen bezoeken en een prettige tijd met hen doorbrengen, heeft Vrijdagmiddag zijn twee knechten naar de Katholieke Jonge Meisjes gestuurd om namens hem den meisjes een aangename en prettige middag te bezorgen.

Misschien was de goede man uitgeput van zijn lange reis van Spanje naar hier en aangezien hij al de scholen moest bezoeken, heeft hij het goed gevonden dat het bezoek aan de K.J.M.-'ers deze keer alleen door zijn knechten gedaan werd. Hoe het ook zij, om 16.30 uur kregen de K.J.M.'ers bezoek van de twee zwarte Pieten.

De meisjes ontvingen dit bezoek met Sinterklaasliederen en allen zongen luid mee: „Zie ginds komt Sint Nicolaas uit Spanje weer aan". Na nog andere liederen gezongen te hebben, nam Zwarte Piet het woord en zeide ongeveer het volgende: „Beste meisjes, Sinterklaas en ik zagen verlangend de dag aanbreken waarop wij jullie konden bezoeken. Een week geleden vertrokken wij uit Spanje en onderweg had mijn goede Sint nogal eens last van zeeziekte, maar het ergste voor ons was wel, dat we elk ogenblik door een duikboot verrast konden worden en naar de bodem geholpen worden. Wij danken God, dat wij hier veilig zijn aangekomen en ook den zeeluí, die probeerden het ons zoveel mogelijk aangenaam te maken. Werkelijk, beste meisjes, nadat ik hier voet aan wal heb gezet, heb ik gedacht: als wij deze ene keer zoveel te vrezen hebben, wat moeten die zeelui, die jaar in, jaar uit dat ondervinden om ons alles van het buitenland te bezorgen den wel meemaken. Daarom, beste meisjes, vraag ik jullie, helpt de zeelui zoveel als je kunt en waardeert hen. Mijn goede Sint is niet gekomen, want hij is nog niet van de zeelucht bekomen en voelt zich nog een weinig misselijk. Zijn beste groeten voor jullie en doet jullie best".

Na deze toespraak gingen de twee zwarte Pieten rond en verborgen pakjes suikergoed, die de meisjes dan moesten zoeken. Er waren onder de meisjes bij, die werkelijk bang waren van zwarte Pieten. Ze kreten en maakten zich uit de voeten. Er was een bij, die zelfs begon te huilen en toen zwarte Piet bij haar kwam, had zij haar hoogste punt wel bereikt. Dit was ongeveer een meisje van 5 jaar. De groten genoten van dit gezicht en lachten zich krom. Zwarte Piet deed nog enkele malle toeren en nam om ongeveer 17 uur afscheid van de meisjes.

Bij het vertrek werden er nog enkele Sinterklaasliederen gezongen en daarna gingen alle K.J.M.'ers naar huis, allemaal voorzien van een pakje suikergoed.

Heden overleed, na een geduldig lijden, onze lieve man en vader

Willem Hendrik Böckmann

inden ouderdom van 40 jaar.

Zijn diepbedroefde vrouw en kinderen:
W. Böckmann — Van Everdingen.
RUDOLF
GERRIT — WILLEM.

De begrafenis zal hedenmiddag plaatshebben om 4.30 uur vanaf het Sanatorium Het Groene Kruis naar de Protestantsche Kerkhof aan den Roodeweg.

BEEDIGING.

De Gouverneur heeft vorige week het nieuw benoemde lid van den Raad van Bestuur den Heer Prof. Mr. Adriaan S. Oppenheim als zodanig beëdigd en vervolgens in deze raad de nieuwe leden verwelkomd.

De Gouverneur heeft de Heren P. van der Veere en Huith, respectievelijk expert van de Scheepvaart en ondergezaghebber van Saba beëdigd.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: Mej. S. Abady, tijd. schrijver ten kantore van den Ontvanger der Invoerrechten en Accijnzen, alhier, 14 dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en met vergunning deze vrijstelling van dienst te Maracaibo, Venezuela door te brengen, ingang 20 December 1943; Dr. H. Polvliet, lid van het Hof van Justitie in Curaçao, 17 dagen vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte, en met vergunning deze vrijstelling van dienst op Aruba door te brengen, ingang 23 December 1943; J. Adriaans, Opzichter bij Openbare Werken op Aruba, 6 weken buitengewoon buitenlands verlof en met vergunning dit verlof in Colombia door te brengen, ingang 6 December 1943; Ir. C. M. Bakker, ingenieur in tijddienst bij het Departement van Openbare Werken alhier 4 weken vrijstelling van dienst wegens andere redenen dan ziekte en met vergunning deze vrijstelling van dienst op Jamaica door te brengen, ingang 7 Januari 1944.

Eervol ontslag aan: Mej. A. A. Harms, tijd. schrijver werkzaam ter Gouvernements-Secretarie alhier, op haar verzoek; Mej. R. A. Goilo, tijd. schrijver ten kantore van den Koloniaal Ontvanger alhier, op haar verzoek.

Bevordering: M. G. Polonius, klerk, werkzaam op het Departement van Openbare Werken alhier, tot adjunct-commies; Mej. M. E. Boskaljon, tijd. schrijver ter Griffie van het Hof van Justitie in Curaçao, tot tijdelijk klerk.

Werkzaamstelling: R. A. Trenidad, ten kantore van den Koloniaal Ontvanger alhier.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeijer.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

En 'k boog het aangezicht ter aarde heen
En zag van ver mijn eigen thuis mij wenken.
Li-Tai-Po.

In het artikel van Mr. A. E. D. von Saher „De Straffende Gerechtigheid" in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van 1 December 1943 komt de volgende passage voor: „Van de rechtspraak in de Verenigde Staten van Noord-Amerika kan evenals op vele andere gebieden, op dit gebied zeker veel geleerd worden."

„In Noord-Amerika is ieder, die in welke qualiteit ook, als politie-agent, als kapitein ter koopvaardij of als officier van de weermacht met gezag bekleed is, aansprakelijk voor zijn daden, zodra zij de grenzen van het redelijke en geoorloofde overschrijden. Zij hebben geen vrijbrief om te moorden, te mishandelen en te stelen.

Een Noordamerikaanse rechter drukte het eens karakteristiek uit, toen hij zeide: Een politieagent is een mijnheer met een blauw pak aan met koperen knopen. Hij mag evenals ieder ander niet onredelijk of onmenselijk handelen".

Was dit in Nederland anders?

Zijn wij niet veeleer gerechtigd erop te wijzen, dat vele andere naties — ook de grootste — zouden kunnen leren van het rechtswezen en de rechtspraak in het land, dat rechtsgeleerden heeft voortgebracht als Hugo de Groot, Bijnkersbroek, T. M. C. Asser, Van Vollenhoven, Struycken en zovele anderen?

In een tijd, waarin in ons verdrukte vaderland een fiere en bittere strijd wordt gevoerd tegen wets- en rechtsverkrachting betaamt het ons, vrije Nederlanders, niet het licht, waarvan de bewaring ons tijdelijk is toevertrouwd, onder de korenmaat te plaatsen.

Moge het vrij uitstralen als een baken in deze donkere tijden, waarnaar vele andere naties, ook de grootste, zich veilig kunnen richten.

Mr. H. A. J. Gijsen.

Naschrift: Met belangstelling nam ik kennis van het bovenstaande. Inderdaad mogen wij, Nederlanders, trots zijn op de grote rechtsgeleerden, die ons land heeft voortgebracht. Wij zullen echter tevens wijs doen om de traditie van deze rechtsgeleerden voort te zetten.

Ik heb van mijn leermeester wijlen Professor Struycken — een ster van de eerste grootte aan de juridische hemel — geleerd om steeds een open oog te hebben voor hetgeen anderen leren en doen: de grondslag van andere leerstellingen en „haar" morele waarde nauwkeurig te onderzoeken en — naar mate deze analise uitvalt — rekening mede te houden. Het is steeds de sterkte van de Nederlandse juridische corypheen geweest, dat zij niet op een nationaal maar op een algemeen wetenschappelijk standpunt stonden. Lering trekken uit hetgeen andere volken praesteren verzwakt de eigen zaak niet. Integendeel ze wordt erdoor versterkt. De grootste moeilijkheid bij de vervolging van oorlogsmisdadigers is het beroep op bevel van een meerdere. Op dit gebied is art. 43 Wetboek van Strafrecht van toepassing hetwelk betrekkelijk weinig speling aan den rechter laat. De Nederlandse rechtslitteratuur heeft weinig aandacht aan dit vraagstuk geschonken. Daarentegen heeft de angelsaksische schove door allerlei toevallige omstandigheden pas na 1922 een leer ontwikkeld die algemeen in de internationale litteratuur als de Angelsaksische wordt aangeduid. Men zie o.a. de laatste editie van Oppenheim — Laufer — pacht International Law 1940 § 253. Deze leer is in mijn artikel weergegeven.

Mr. A.E.D. von Saher.

Staten van Curaçao.

Vergadering op DONDERDAG, den 9den DECEMBER 1943, des avonds te 8 uur.

Te Behandelen Onderwerpen:

1e. Ingekomen stukken.

2e. Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Onderwijsverordening 1935" (P. B. 1935 No. 43) (1943 — 1944—67) (1942—1943—37).

3e. Brief aan Zijne Excellentie den Gouverneur inzake de overeenkomst met den Pan-American-Airways.

De Griffier,
G. J. FERGUSON.

SPELDJESDAG.

Aan de Organisatoren van, de Contribuanten en de „Speldjesdag" voor Zeelieden, en het Publiek in het algemeen.

Zij het mij vergund een opmerking te mogen maken naar aanleiding van de gehouden „Speldjesdag voor Zeelieden".

Hoe goed ook de bedoeling moge zijn van de organisatoren van deze instelling, zo verlieze men toch niet uit het oog, dat de zeeman hier allerminst mee gebaat is, en dat hij, indien hij even nadenkt, deze soort van waardering voor zijn werk en zijn zo vaak geroemde plichtsbetrachting en opoffering, zeer zeker niet zal appreciëren.

De zeeman, die zichzelf ook maar even respecteert, zal zich weinig aangenaam getroffen voelen door een inzameling, welke geadverteerd wordt op de wijze van: „Voor het Haagsche Bleekneusje", „Trein 8 uur 28", of „De Joodsche Invalide". Neen, de zeeman is hiermede allerminst gediend of ook maar op zijn minst ingenomen.

Nogmaals, hij waardeert de goede bedoeling, welke ten grondslag ligt aan de idee, maar geenszins deze wijze van verwezenlijking hiervan.

Toen nl. ongeveer een half jaar geleden naar aanleiding van nagelaten betrekkingen van gebleven zeelieden er hier een soortgelijke „steun"-verlening voor deze betrekkingen werd georganiseerd, heeft de zeeman zich daar scherp tegen verklaard en als zijn standpunt opgegeven, dat deze zorg behoorde te berusten bij de regering en dat bedelpartijen in de trant van „Geeft met gulle hand" en „In overvloed" en „Uw dubbeltje voor een mensch op zee", den zeeman zeer onwelkom zijn, aangezien zij hem bestempelen tot een „bedeelde" in plaats van een voor de oorlogvoering nuttig lid der samenleving dat zeer zeker uit hoofde van zijn salariëring zich acht te staan boven bedeling, doch meent gezien zijn zo herhaaldelijk geroemde plichtsbetrachting en opofferingen, recht te hebben op andere waardering dan deze.

Neen, bedelingen en „schone beloften voor de toekomst" (ook al zo vaak geuit in de bladen) zijn slechts van tijdelijke en problematische aard, doch de enige waardering, die de zeeman kan appreciëren, zal die zijn, welke enige garantie geeft voor de toekomst. Reeds jaren streeft de zeeman naar een verbetering van zijn sociale positie en naar verkrijging van een door de Staat gegarandeerd pensioen. Indien het Nederlandse Volk (en dit in de ruimste zin genomen) zijn waardering voor de huidige praestaties van den zeeman krachtig wil uiten door bij de Regering bijval te betonen aan het streven van den zeeman ter verkrijging van een betere rechtspositie, en deze, mede door de steun van het Volk, inderdaad ook za lzijn bereikt, dan pas zal de zeeman ondervinden het ware Kerstgeschenk (d.i. de juiste en rechtvaardige waardering) te hebben ontvangen.

J. Bolman,
1e Stuurman ter Koopvaardij.

Naschrift van het „Apostolaat ter Zee:

Het is het publiek in het algemeen en zeker aan de organisatoren van de speldjesdag bekend dat de geldinzameling van Zaterdag jl. niet bedoeld is voor den armen, noodlijdenden zeeman. Waar in de U.S.A., in het Verenigd Koninkrijk en in de Verre Oost ruime regeringsfondsen beschikbaar zijn om de tienduizenden kerstcadeaux voor Nederlandse zeelieden te kunnen verspreiden heeft het R.K. Zeemanshuis 18 jaar lang uit eigen middelen de kosten van aanschaffing en distributie van deze paketten moeten dragen. Gedurende de oorlogsjaren zijn de ogen van Curaçaos burgerij opengegaan voor wat zij aan den zeeman te danken heeft. Zaterdag jl. hebben duizenden met sympathie (slechts één wanklank werd vernomen) gegeven om uitdrukking te geven aan hun waardering voor het notele en heldhaftige werk door den Nederlandsen zeeman verricht. Tallozen uit de burgerij, die niet in staat zijn, op een andere wijze hun achting voor den zeeman en het zeemanswerk te tonen zijn blij het door deze speldjesdag te kunnen doen. Daarbij komt dat de burgers zelf om deze speldjesdag hebben gevraagd.

Ook wij keuren een geldinzameling voor nagelaten betrekking van in de oorlog omgekomen zeelieden ten sterkste af. Het was het Apostolaat ter Zee, dat voordat de C.K.O. haar werk hier aanvaarde, ook in dezen, als bijkans de enige, voor de sociale rechten van den zeeman opkwam. Wij hopen en werken dat een herziende en verbeterde pensioenregeling het grote Kerstgeschenk van 1944 moge wezen.

Maar laat de zeeman in het algemeen niet vergeten dat ook de spaarzin een van zijn deugden moet zijn. War verschillende zeelieden, in een korte spanne tijds vijf tol tienduizend gulden wisten te sparen voor hun familie in Nederland, zijn er maar al te veel die alles hebben vergooid. Het is niet goed alleen van de Regering te willen profiteren.

WERELDNIEUWS

RUSSEN NESTELEN ZICH OP TIMBURG - SCHIEREILAND.

Het Russische leger herstelde zich hecht op het Timburg-schiereiland zodat de monding van de Dnjepr afgesloten werd. Dit geschiedde nadat een Duitse landingsgroep aan dit Zuidelijke punt van het Russisch front werd afgeslagen. De Russen maakten bekend, dat zij deze smalle strook lands bezetten kort nadat zij de Oostkust van de beneden-Dnjepr bereikten. De Duitsers deden er een landing, doch hun bruggehoofd werd opgeruimd waarbij zij meer dan 500 gevangenen en 600 doden verloren. Het bezit van dit schiereiland door de Russen belet, dat de Duitsers de havens van Kherson en Nikolav zullen gebruiken en tevens kwamen de Russen hiermede binnen 65 kilometer van Odessa. In andere sectoren heerst nog een plaatselijke activiteit; het Sovjet-leger behoudt het initiatief ten Noord-Westen van Propoisk en Gomel en ten Zuid-Westen van Krementsjug. Vijandelijke aanvallen in het gebied van Tsjerkassy werden afgeslagen (Moskou, (AP) 6.12).

„OSSERVATORE ROMANO" VEROORDEELT FASCISTISCHE REPRESAILLES.

Het Zwitserse Telegraaf-agentschap zeide in een bericht uit Rome, dat de „Osservatore Romano" critiek oefende op de fascistische overheden wegens het doden van tien „onschuldigen" als represaille voor de moord op een zekeren fascistischen leider genaamd Gobbi. Het blad van het Vaticaan betreurde de moord op Gobbi, doch zeide, dat hierop geen represaille met nog grotere wreedheid behoefte te volgen. Een bericht uit Chiasso zeide nog, dat tienduizend Joden uit Rome reeds zijn gevoerd naar concentratiekampen. Hun woningen zijn afgestaan aan vluchtelingen, die uit Zuid-Italië arriveren (Bern, (AP) 6.12).

OOK „CONVOOI" EPIDEMIE IN ENGELAND.

Een golf van influenza gaat door Groot Britannië en in de week, welke eindigde op 27 November, overleden er 376 personen aan in Londen en andere grote steden. Dit is driemaal het aantal van de week welke daaraan voorafging.

Het Ministerie van Gezondheid zeide het aantal zieken niet te kunnen schatten, doch dit neemt nog steeds toe in de fabrieken en kantoren. Vooral in de Midlands is de toestand erg. In de Noordelijke kerken werd Zondag gebeden voor het herstel van duizenden oorlogsarbeiders en andere slachtoffers (Londen, (AP) 6.12).

„TWEE JAAR GELEDEN".

December 1943.

6. President Roosevelt zendt een persoonlijke boodschap naar keizer Hirohito van Japan om een conflict in de Stille Oceaan voorkomen door het vermijden van een aanval op Thailand.

7. Japan verklaart de oorlog aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika en aan Engeland. Voordat de oorlogsverklaring aan de regeringen bekend gemaakt wordt, doet Japan een aanval op de Hawaii-eilanden, op de Philippijnen en op andere Noordamerikaanse bezittingen in de Stille Zuidzee.

8. Het Noordamerikaanse Congres neemt een gezamenlijk besluit aan om de oorlog aan Japan te verklaren.

Minister-president Churchill deelt Engelands oorlogsverklaring aan Japan in het parlement mede.

De Japanners sluiten het consulaat der Verenigde Staten van Noord-Amerika in Shanghai en bezetten alle internationale bezittingen aldaar. De Britse en Noordamerikaanse radiostations worden overgenomen. Japan.

Nederland verklaart de oorlog aan Japan.

Thailand geeft zich over aan de Japanse strijdkrachten. Bangkok, de hoofdstad, wordt bezet.

9. Japan begint met bombardementen de aanval op de Burma-weg.

De Japanners landen te Kota Bharu op Malakka.

Guam wordt genomen door de Japanners.

10. De Japanners landen op Luzon. Het Japanse slagschip Haruna wordt door Noordamerikaanse bommenwerpers tot zinken gebracht ten Noorden van Luzon.

11. Duitsland en Italië verklaren de oorlog aan de Verenigde Staten van Noord-Amerika. In antwoord hierop volgt de oorlogsverklaring van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Hitler verklaart in de Rijksdag, dat Duitsland de macht heeft alle noodzakelijke maatregelen te nemen om het wereldconflict te overwinnen. Hij zeide o.a.: Wij zullen altijd het eerste toeslaan, Duitsland, Italië en Japan gaan een verband aan om gezamenlijk te strijden tegen Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika tot de uiteindelijke overwinning en geen afzonderlijke vrede te sluiten.

12. De regering van de Verenigde Staten van Noord-Amerika legt beslag op alle Franse schepen. De verrekening zal later volgen.

Panama, Haïti en El Salvador verklaren de oorlog aan Italië en Duitsland.

KRACHTIGER AANPAKKEN TEGEN JAPAN.

De Noordamerikaanse Secretaris van Oorlog voorspelde heden, dat het offensief tegen Japan zal worden opgevoerd. Hij waarschuwde echter, dat de herovering der gebieden, die door den vijand in de Stille Oceaan werden bezet, lang zal duren en veel zal kosten (Washington, (AP) 5.12).

DE „WAHOO" VERLOREN.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat de Noordamerikaanse duikboot „Wahoo" overtijd is en als verloren moet worden beschouwd. De radio van Berlijn maakte eerst het verlies van de „Wahoo" bekend. Het bericht zeide, dat de „Wahoo", onder bevel van Commandant Dudley Morton, 19 Japanse schepen in de grond boorde. De duikboten van de grootte der „Wahoo" hebben een bemanning van 65 man. Door het verlies van de „Wahoo" is het aantal Noordamerikaanse duikboten, dat verloren ging of vernield werd sedert het begin van de oorlog, gebracht op 15. Hiermede is het verlies van alle soorten Noordamerikaanse marineschepen gebracht op 132. (Washington, (AP)

WAARSCHUWING TEGEN GEBRUIK VAN GIFGAS.

Het Vrij Duits Nationaal Comité onder Russisch beschermheerschap waarschuwde het Duitse volk in een uitzending van Moskou, dat elke nazie-poging om gifgas te gebruiken door de Geallieerden snel zal worden beantwoord. Men verklaarde, dat het Duitse gepraat over „geheime wapens" voedsel heeft gegeven aan het gefluister over „het gebruik van gifgas". De omroeper wees erop, dat de Geallieerden een grote meerderheid hebben in geschut en bommenwerpers; de wapenen waarmede gas kan worden verspreid (New York, (AP) 5.12).

ALLERLAATSTE NIEUWS.

Allerlaatste Nieuws.

— De radio's van Berlijn en Tokio deelden mede, dat Hitler en Hirohito felicitatie-telegrammen zonden aan den Finsen President Risto Ryti ter gelegenheid van Finlands Nationale Feestdag.

— Het Russische blad „De Oorlog en de Arbeidsklasse" heeft een krachtige waarschuwing gericht aan Finland, Hongarije en Roemenië om uit de oorlog te treden en zeide, dat men ernstiger gevolgen zal moeten dragen hoe langer men deelneemt aan de strijd aan Duitslands zijde. Het blad zeide: „De Russische publieke opinie verwacht, dat een nieuw krachtig democratisch Polen een der vruchten van de overwinning zal zijn".

In een ander artikel bespreekt dit zelfde Russische blad de strijd tegen Japan. Het blad zeide, dat de vooruitzichten op de strijd in de toekomst „niet gunstig voor Japan kunnen zijn".

— De Duitse radio zeide, dat Otto Abetz, de nazie-ambassadeur in Frankrijk, Zaterdag het noenmaal met Pétain gebruikte als diens gast. Anderen, die aan het noenmaal deelnamen waren Laval, Fernand de Brinon, Vichy's Minister van Buitenlandse Zaken, en Georges Scapini, diplomatiek vertegenwoordiger van Vichy voor de Franse krijgsgevangenen in Duitsland.

— Een onbevestigd bericht van Reuters deelt mede, dat de vroegere Italiaanse Minister van Buitenlandse Zaken, Graaf Galeazzo Ciano, heden bij het krieken van de dag werd geëxecuteerd na te zijn beschuldigd van hoogverraad en door een speciale rechtbank van Mussolini's Republikeinse Fascistische Organisatie te zijn veroordeeld.

Ciano keerde zich tegen zijn schoonvader (Mussolini) bij de vergadering van de Grote Raad in Juli toen besloten werd om den Duce te verwijderen. De berechting van Ciano vond blijkbaar plaats in een stad in Noord-Italië. Ciano zou zich hierbij moedig gedragen hebben. Bij de executie werd hij in de rug geschoten. Noch Mussolini, noch zijn echtgenote Edda, zouden een poging hebben gedaan zijn leven te redden.

Nederland.

VERKLARING VAN DR. CRENA DE JONGH.

Dr. Crena de Jongh, heeft Maandag jl. in een van de commissie van de herstelconfeentie, namens de Nederlandse Regering de volgende verklaring afgelegd:

„Met betrekking tot surplussen van voorraden voor handen in vijandelijk of ex-vijandelijk gebied, die voor herstel der bevrijde gebieden zullen worden gebruikt, verzoek ik vast te stellen, dat dusdanig gebruik niet inhoudt het recht van een der Verenigde Naties op teruggave van goederen, die op onwettige wijze door den vijand van zijn territorium zijn verwijderd."

De vertegenwoordigers van België, Tsjechoslowakije, Frankrijk, Luxemburg, Noorwegen, Polen en Joegoslavië hebben zich hierbij aangesloten.

„JAN PIETERSZOON COEN".

Een van de zeven Liberty-schepen, die op het ogenblik op stapel staan te Richmond (Californië), zal de naam „Jan Pieterszoon Coen" dragen.

ONDERGRONDSE EXAMENS.

Vernomen wordt, dat op het ogenblik in Nederland door hoogleraren „ondergrondse examens" worden afgenomen, aan studenten, die van de universiteit verwijderd zijn, omdat zij geweigerd hebben de loyaliteitsverklaring aan de Nazi's te tekenen.

HET KOPEN VAN TEXTIELGOEDEREN.

Het Nederlandse departement van handel heeft een Naamloze Vennootschap opgericht met het doel textielgoederen in Engeland te kopen voor hersteloogmerken, genaamd Netherlands Textile Centre Limited Incorporated. Alle aandelen zijn in handen van de Nederlandse Regering, de raad van commissarissen bestaat uit deskundigen op textiel-gebied met als voorzitter den Heer D. Spreekenbrink van het departement van Handel. enz.

VOETBAL EN BOMMENWERPERS.

Het N.S.B.-blad „De Storm" heeft het volgende bericht uit Vught:

Gedurende heerlijk winterweer stonden duizend voetballiefhebbers rondom het veld om te genieten van een wedstrijd. Plotseling wees er een naar de lucht en op dat ogenblik juichte de menigte harder dan wanneer een der beide elftallen een grote overwinning hadden behaald. En terwijl honderden vijandelijke bommenwerpers over vlogen, hadden deze mensen tranen van vreugde in de ogen en schudden zij elkander opgewonden van blijdschap de hand."

ONTSLAGEN.

Al of niet eervol zijn ontslagen als: burgemeester van Gieten H. Cool; van Roden H. R. Bruininga; van Wolphaartsdijk S. A. N. van Oeveren; van Roermond Mr. P. J. Reymer; van Kantens J. R. Doornbos Clevering; van Abbenbroek, Oudenhoorn en Zuidland G. van Andel; referendaris bij de Pensioenraad Mr. E. G. van Bisselick; vice-president rechtbank Rotterdam Mr. J. G. Huyser; militair lid Gerechtshof 's Gravenhage reserve luitenant-generaal J. van Andel; kantonrechter Meppel en Steenwijk Mr. J. C. Smit.

CAREL J. BOS OVERLEDEN.

De Heer Carel Johan Bos, Nederlands Consul-Generaal in Liberia en Directeur van de Oostafrikaanse Handelmaatschappij, is te New York, waarvandaan hij naar Liberia had willen terugkeren, op 40-jarige leeftijd na korte ziekte overleden.

AFVAL EN TERREUR.

De Nuee Zuricher Zeitung deelt in correspondentie uit Nederland mede, dat tot zelfs in de hoogste kringen van de N.S.B. afval en terreur heersen. De N.S.B. poogt thans de positie in te nemen van redder des Vaderlands, door afstand te nemen tussen haar en de Duitsers en door de Duitse methoden te veroordelen" als bewijs van haar anti-Duitse en Nederlandse Nationalistische mentaliteit". De N.S.B. begint nattigheid te voelen en sedert de val van Italië heerst verwarring in haar gelederen. Reeds nu tracht zij zich te dekken tegen de gebeurtenissen die zullen komen. Natuurlijk, zo schrijft het Zwitserse blad, is dit verschijnsel nog lang niet algemeen, doch er zijn tekenen te over die in deze richting wijzen.

BENOEMINGEN.

Een K.B. van 25 November bevat de volgende benoemingen en herbenoemingen van de Biezondere Raad van Scheepvaart te Londen, voorzitter Mr. Dr. J. M. de Moor; leden M. Schoo en K.C. Dekker, biezondere leden Dr. A. Husen, R. Wagemaker, G. Kuur, Ir. J.W. Ernste. A. Smit, D. Zulver; tot secretaris, plaatsvervangend voorzitter: H. van Everdingen, tot plaatsvervangende leden W. van Lier, K.E. Kik G. Grooteboer, en tot plaatsvervangend secretaris Dr. J.A. Zeeman.

ARBEIDSKAARTEN VERNIELD.

De politieradio Scheveningen deelt mede, dat in de nacht van 27 November ingebroken is in het plaatselijk arbeidsbureau te Naoldwijk en dat alle kaarten waarop de namen stonden van en, die voor de arbeidsdienst zouden worden opgeroepen, lsmede vele distributiekaarten zijn gestolen.

RECTOR MOMMERSTEEGS C.I.P. KRIJGT KRUISBEELD.

In het Center of Information Pro Deo te New York, waarvan onze bekende landgenoot Rector Piet Mommersteeg de leiding heeft, is dezer dagen een nieuw kruisbeeld geplaatst van Mevrouw Suzanne Nicolaas. Het kruisbeeld werd op de tweede verjaardag van de instelling gezegend door Pastoor William E. Cashin van de St. Andreaskerk te Manhattan. Onder de gasten bevonden zich personen uit Nederland, België, Duitsland en China.

Mevrouw Anna M. Brady, stichtster van het Noordamerikaanse C.I.P. hield een welkomstrede, waarna de Belgische Dominicaan, Pater Felix Morlion O.P., geestelijkadviseur van de instelling, de achtergrond van het C.I.P. schetste.

HET BAL DER GEALLIEERDEN TE BOGOTA.

Op 16 Otcober jl. werd te Bogotá in het theater Colón het jaarlijkse inter-Geallieerde bal gehouden, waarvan de algemene leiding, zoals gewoonlijk, rustte op de schouders van den vrijen Deen B. Lassen. Nederland maakte vanzelfsprekend een uitstekende indruk, vooral dank zij het onvermoeide werk van den Heer G. Broen, die ook het volgende verslag samenstelde:

„Aan allen, die hebben medegewerkt tot het slagen van de Nederlandse Stand op het „Baile de los Aliados" op 16 October jl.

Ofschoon de bedoeling van het bal in de eerste plaats is, hier in Colombia propaganda te maken voor de Geallieerde Zaak werd toch ook aan de financiële zijde zoveel mogelijk aandacht geschonken, omdat het batig saldo ten gunste zou komen van de een of andere liefdadigheidsinstelling in ons eigen land.

Nadat op een eerste bijeenkomst van verschillende landgenoten besloten was een paviljoen te maken, dat enigszins een haven tafereeltje zou voorstellen, stelde de Heer Kurt Levy zich ter beschikking dit plan verder uit te werken. Een keer zover zijnde, hebben daarna Mevrouw Agnez Levy en de Heren Kurt Levy, G. Sanders, twee betaalde hulpkrachten en ondergetekende ervoor gezorgd, dat onze Kolonie h.t.s. met dat te voorschijn kwam wat wij allen Zaterdag 16 October jl. in „Teatro Colón" gezien hebben. En zowel wat onze Stand betreft, als ook wat het financiële resultaat aangaat, geloof ik, dat wij tevreden kunnen zijn. Betreffende het latste punt laat ik hieronder gegevens volgen:

De onkosten van ons Paviljoen hebben bedragen, alles begrepen, ik bedoel opbouw, afbreken, vervoer daarna, etc., Pesos 352,75. De ontvangsten 's avonds 16 October in de „Taberna Holandesa" gaven een totaal van Pesos 1.308,67. Dank zij verder enige giften, waarvan die van de Heren W. T. Pietersz en Dr. Carlos Saenz A., wel extra genoemd moeten worden, sluiten wij af met een batig saldo van Pesos 1.012,52. Het enige wat hier nog van afgetrokken moet worden is huur en vergoeding voor gebroken glazen, wat evenwel geen belangrijk bedrag uitmaakt, zodat ik zeggen kan, dat wij, wat onze Taberna aangaat, rond 1000 pesos overgehouden hebben.

Dit goede resultaat hebben wij in grote mate ook te danken aan de medewerking, die wij in de een of andere vorm van alle kanten mochten ontvangen. In de eerste plaats van onzen Zaakgelastigde, den HoogEdGestrengen Heer G. M. Bijvanck, die in alle opzichten zijn hulp verleende. Verder van:

den Heer S. A. Shuk, door betaalde propaganda voor de Philips te geven,

de Heren Frank A. Koppel (Consul-Generaal der Nederlanden) en A. Westerduin, met financiële bijdragen,

De Bavaria, die gratis bier gaf en installaties,

de Firma Palace, die voor brood, boter etc., zorgde,

den Heer J. Velleman (Rest. Embajador), die stoelen leverde.

het Instituto Cultural Colombo Britanico, dat ons 10 tafeltjes leende,

den Heer Eddy Simons als harmonica-speler,

de familie B. Lugard, die kazen gaf,

den Heer S. Barouh, als zoutjesleverancier,

de C.P.I.M.-club in Curaçao, die ons van goedkope Bols en Whisky voorzag en

de K.L.M. die door een speciaal laag vrachttarief er voor zorgde, dat deze spullen tijdig in ons bezit kwamen,

den Administrateur van het „Teatro Municipal" voor het beschikbaar stellen van een schilderruimte,

de Firma „DYFCA" voor het lenen van een geldkist,

de Firma Terwengel Hermanos voor het beschikbaar stellen van wisselgeld, etc.

En niet te vergeten de medewerking van 20 Nederlandse Dames en Heren in Nationaal Costuum, die de bediening van de bezoekers in ons paviljoen voor hun rekening namen. Ook de keukendienst onder leiding van de familie B. Bergsneider, werd hoofdzakelijk door Nederlandse dames verricht. Aan allen hierbij, namens de gehele Nederlandse Kolonie, mijn hartelijke dank.

Zoals wij verder weten, krijgt elk land, dat heeft medegewerkt op het Bal, een gelijk aandeel van de netto inkomsten der entreegelden, d.w.z. na aftrek eerst van Pesos 1.000,—, ten goede komende van het Colombiaanse Rode Kruis. Ik heb inmiddels met den Heer Lassen gesproken en ofschoon deze zijn afrekeningen nog niet geheel compleet heeft, kon hij mij toch al de verzekering geven, dat elk land iets meer dan Pesos 700,— zal ontvangen, zodat ons totale saldo rond **Pesos 1.700,—** zal bedragen. De juiste som zal zeker in een circulaire, die onze Legatie op bepaalde tijden rondstuurt, bekend gemaakt worden.

Op een tweede bijeenkomst van vrijwel alle medewerkers aan ons Paviljoen, werd het voorstel van den Heer U. Haanstra om het batig saldo te geven aan het Prinses Margriet Fonds, een fonds bestemd voor het hulp verlenen aan weduwen en achterblijvenden van omgekomen zeelieden van onze Handelsvloot, algemeen aangenomen, zodat ik den H.E.G. Heer Bijvanck zal verzoeken bovengenoemd bedrag voor dit doel te zenden.

En tot slot een woord van dank aan den Heer H. E. Lassen, het hoofd van de Vrije Denen h.t.s., die het ons mogelijk gemaakt heeft, dit resultaat te bereiken."

ERVARING VAN PIETER KOENRAAD.

Schout bij nacht, Pieter Koenraad, die, zoals wij onlangs hebben bericht, in een Nederlandse bommenwerper is medegevlogen toen deze Soerabaya ging bombarderen, heeft gisteren over zijn ervaring per radio naar Nederlands Indië gesproken, hij zeide onder andere: „Ondanks de verduistering heb ik Soerabaya verschillende keren duidelijk zien liggen en was ik in staat de branden te zien, die onze bommen in de buurt van de havene deden ontstaan. Gedurende de aanval waren mijn gedachten bij u en ik had maar een wens, dat onze bommen zoveel men zeer voorzichtig moet zijn met het handteren der wapenen en het blad „De Waag" schrijft een artikel van soortgelijke strekking.

HET ONTSLAG VAN DEN BURGEMEESTER VAN DEN BOSCH.

In een der Nederlandse sluikbladen staat een merkwaardig bericht over het ontslag verleend aan de vorige burgemeester van 's Hertogenbosch. Baron van der Clooster Sloet tot Everlo. Er was namelijk in den Bosch een bode van het stadhuis en deze was tevens leider van de plaatselijke afdeling van de N.S.B. - ambtenaren ten stadhuize klaagden over de voortdurende politieke activiteit van dezen man de burgemeester riep hem bij zich, gaf hem een standje en zeide hem dat hij zich aan zijn werk moest houden. Daarop ontsloeg de bode den burgemeester van zijn lidmaatschap van de N.S.B., waarop Seys Inquart den burgemeester als zodanig ontsloeg. Deze bracht vervolgens de zaak voor het ambtenaren gerecht en hij vroeg een schadevergoeding van 125.000 gulden, terwijl deze zaak nog onder den rechter was, hoorde Baron Sloet, dat Seys Inquart een bevel tot arrestatie tegen hem had uitgevaardigd, hij nam zijn hoed en fiets en verdween ondergronds sindsdien is niets meer van hem vernomen en de bode tirranniseerd het stadhuis.

DE AARTSVIJANDEN DER NEDERLANDSE KATHOLIEKEN.

Uit Nederlandse Kroniek:

Zo iemand zich nog een illusie mocht scheppen ten aanzien van de kansen, welke de Katholieke Kerk in Nederland mocht hebben onder nazie-bewind, dan zal hij zeker genezen worden door het volgende uittreksel uit een ontboezeming van het Nederlandse N.S.B.-blad „Storm", dat wij ontlenen aan een ons toegezonden nummer van de „English Catholic Newsletter":

„Waarom hebben de (Nederlandse) bisschoppen in al hun Herderlijke Brieven aangestookt tot verzet tegen de Duitse bezetting? Het zou belachelijk zijn te antwoorden: In het belang der Nederlanders. De Rooms Katholieke geestelijkheid en Nederlandse belangen zijn even onverzoenlijke vijanden als vuur en water. Zoals de priesters onrust poogden te verwekken door middel van haat-zaaiende pamfletten toen anti-Joodse maatregelen genomen werden, zo hebben zij ook enige Zondagen geleden tot sabotage aangezet, omdat Nederlandse arbeiders werkkrachten moeten leveren voor de strijd tegen een wereld-revolutie van het God-hatende bolsjewisme.

Zij, de bisschoppen, priesters en geestelijken, zijn verantwoordelijk, en wij beschouwen het als niet meer dan billijk en logisch dan dat diegenen, die Nederlandse, arbeiders opjagen tegen Duitse geweren strenger gestraft worden dan hun slachtoffers."

Het blad noemt hen, evenals professoren en dokters, die „staken", niet minder schuldig dan arbeiders en boeren. Het besluit: „Wij eisen één straf: de kogel voor al die bruten, die de Joods-Bolsjewistische zaak dienen."

AMBASSADEUR LOVINK NAAR LONDEN.

De Nederlandse ambassadeur in China de Heer Lovink is uit Tsjungking per vliegtuig naar Londen vertrokken om rapport uit te brengen aan de Nederlandse Regering.

MUSSERT IN BERLIJN.

Anton Mussert vertoeft thans te Berlijn, waar hij op bezoek is bij zijn heer en meester, Adolf Hitler.

GOUVERNEUR KIELSTRA EN DE AZIATISCHE SURINAMERS.

Het maandblad van de Mohammedaanse Surinamers, schrijft een artikel naar aanleiding van het feit, dat Professor Johannes C. Kielstra op 25 October 10 jaar Gouverneur was. Het blad schrijft onder andere: „Professor Kielstra was de eerste Gouverneur die voledige aandacht wijdde aan de belangen van de Aziatische bevolking van Suriname, hetgeen nimmer door deze zal worden vergeten". Het blad spreekt de hoop uit, dat Gouverneur Kielstra nog lang in functie zal blijven.

SURINAAMSE STATENLEDEN HANDHAVEN HUN HOUDING.

Het nieuwblad „De West" van Suriname deelt mede, dat de gekozen Statenleden waarschijnlijk geen verandering zullen brengen in hun beslissing om niet aan de wetgevende arbeid deel te nemen. Het Koninklijk Besluit, waarbij het verzoek om een onderzoek naar het Bestuursbeleid in Suriname van de hand werd gewezen, heeft dus geen directe invloed gehad op de houding van de Staten.

HONDERDDUIZEND GESCHIEDENISBOEKJES.

De Japanners in Nederlands Indië hebben 100.000 nieuwe geschiedenisboekjes op de scholen verspreid, uiteraard vol propaganda voor de Japanse oogmerken.

DE GELDMIDDELEN DER ZENDINSVERENIGINGEN.

Volk en Vaderland becritiseert het feit dat „De Nederlandse Christenen niets doen om de Russische of de Orthodoxe kerk in de Oekraïne bij te staan". Het blad dat eigenlijk bedoelt dat de zendingsverenigingen geen geld sturen naar het nog door de Duitsers bezette gebied in Oost-Europa, vraagt wat met haar geld dezer verenigingen wordt gedaan. Deze Nazie stem heeft de vrees in Nederland doen ontstaan, dat de Duitsers er wel eens toe zouden kunnen komen, de geldmiddelen der zendingsverenigingen in beslag te nemen.

GILZE RIJEN GEBOMBARDEERD.

Noordamerikaanse bommenwerpers hebben Zaterdag het vliegveld te Gilze Rijen in Nederland gebombardeerd. 3 Vijandelijke vliegtuigen werden daarbij neergeschoten.